

Fehér Renátó

Torkolatcsönd

(leggyakrabban tárcsázott szám)

Egy telefonfülkébe menekülök az eső elől.
Az oldalán a tízparancsolat, és bent
egy öreg álldogál, kora reggeltől estig.
Parfümöt fúj magára, mielőtt belép,
mintha érezné bárki a vonal túlsó végén.
Elképzelem, hogy folyton a lányát hívja,
nem jött meg a nyugdíj, nem tudja fizetni a számlákat,
oldja meg rögtön, vagy vigye innen el!
Szóval, ma éjjel én foglalom a helyet,
lapozgatom a telefonkönyvet,
keresem a leggyakrabban tárcsázott számot,
és ő reggel döbbenten rám néz, mert nem érti,
hogy mért nem jött a lányom,
de örül, hogy eltanultam a módszert.

(fülkebontás)

eső esik én a fülkében
tíz parancsolat van oldalán
itt öreg szokott reggel este
parfümöz belép
vonalban valaki van?
hívja egy lányt afáziának
képzelem van lánya
nincs nyugdíj jön számla mi lesz?
valami persze vagy vigye el
foglalok helyet ma este
lapozok keresem számot
hívta sokszor
ő kérdez reggel
lányom hol van
örül mégis
a módszer övé eltanultam

(parabolakereszt)

*Gyónnám a mindenható Istennek,
akinek bármelyik időpont alkalmas
meghallgatni egy imát...*

*De az ima csendjeiben
beszél vagy hallgat az Isten?*

Ha hallgat, néma vagy kívár?

Ha néma, van-e vagy nincsen?

A motyogás ajaki kóboráram,
de bűn vagy panasz még szóhoz sem
jutott. Hiszen mit is mondhatna,
aki húsz éve szorult be egy telefonfülkébe?
Maradt talán a tartás. Tartsa, kérem.
Liftzene szólt, míg várt a kapcsolásra,
de a kagylóban ma már csak zárlat surrog,
és a legelső kérdés sem tehető fel: ki beszél?
A csúcson parabolakereszt, ígér
vételt, négyzetméternyi feloldozást.
Nem tudok mélyebbre térdelni le,
halló, halló, üdvözlégy, Uram.

(gyezsurnaja)

Ahova a mozgólépcső sosem megérkezik,
csak bukófordul, üvegkoporsó áll a talpán.
Odabent éberség és szoláriumszürkület.
Fölfelé térfigyel két mandulavágás,
gyullad a kötőhártya a metrószélben,
jegecesedik, csarnokvíz holtága, az alsó szemfehér.
Vizenyős tekintettel néz ki a szabályellenes
ajtórésen a térd, alatta kelő kalács a lábszár,
megőrzi, ami szorít: zoknigumi vagy
papucspánt, mert már fáj a cipő.
Gyezurnaja nem fordul utas után,
nem néz össze, nem válaszol, mert kérdezni tilos.
Mint beültetés lassan bomlik le: még ő navigál,
ha cipőfűző, póráz, lábujj a lépcsőbe akad.
De évek is eltelnek úgy, hogy nincs kit megmenteni –
ezt gyóntatja ki a fülke, de fel nem oldoz.
És mint mozgólépcsők bukófordulója,
múlik a műszak a város alatt.

MAGVETŐ KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT. • WWW.MAGVETO.HU
WWW.FACEBOOK.COM/MAGVETO • MAGVETO.KIADO@LIRA.HU • FELELŐS
KIADÓ DÁVID ANNA • KÉSZÜLT A SZEKSZÁRDI NYOMDA KFT.-BEN, 2022-
BEN • FELELŐS VEZETŐ VADÁSZ KATALIN IGAZGATÓ • FELELŐS SZERKESZTŐ
SZEGŐ JÁNOS • KÉZIRAT-ELŐKÉSZÍTŐ HRADECZKY MONI • KORREKTOR
BALOGH EMERENCIA • A KÖTETET PINTÉR JÓZSEF TERVEZTE •
MŰSZAKI VEZETŐ TAKÁCS KLÁRI • KIADVÁNYSZÁM 9204 • KNER ANTIKVA
BETŰTÍPUSBÓL SZEDVE • ISSN 2498-6550 • ISBN 978-963-14-4163-5